

ת"פ 9211/05/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד אזברגה

בית משפט השלום ברמלה

12 ינואר 2023

ת"פ 9211-05-21 מדינת ישראל נ' אזברגה

לפני כבוד השופטת אילה אורן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מחמוד אזברגה

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"). מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 7.2.2021 החזיק הנאשם עבור אחר שזהותו אינה ידועה, אקדח מסוג גלוק, בתיק שנשמר בתוך מקרר גלילות, בביתן צמוד לביתו.

תסקיר שירות המבחן

2. תסקיר שירות המבחן מיום 21.11.2022 שטח את נסיבותיו של הנאשם, שהוא בן 22, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לתינוקת כבת חצי שנה, אינו עובד מזה כשנה, וטרם מעצרו עבד כמרכיב רהיטים בחברת הובלות. הוריו של הנאשם התגרשו בהיותו נער צעיר, הוא ו-5 אחיו התגוררו עם אמו, והוא סייע בכלכלת המשפחה מגיל צעיר. לדברי הנאשם, משפחתו מלוכדת, ומעולם איש מהם לא היה מעורב בפלילים, ולפיכך הגיבה המשפחה בהפתעה וכעס על מעשיו.

3. ביחס לביצוע העבירה טען הנאשם שהוא קיבל את התיק עם האקדח ממכר שביקש את עזרתו וכי הוא לא ידע מה יש בתיק, וכשפתח אותו והבין שהוא מכיל רכוש לא חוקי כלשהו, שמר על התיק מתוך אי נעימות כלפי המכר שלו. עם זאת הנאשם טען שהוא לא ידע שמדובר באקדח. הנאשם הביע צער על שנהג בקלות ראש, תיאר תחושת כישלון, בושה ואשמה מול משפחתו.

4. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא צעיר המצוי בשלבים של גיבוש זהות, אך ללא קווים עברייניים, גדל בצל חסכים פיזיים וקושי כלכלי משמעותי, וכי הוא מתקשה לתפקד באופן מובחן מאחרים ולגבש תפיסה עצמאית, דבר שהביא להתנהלותו בדפוס ריצוי, שעמד ברקע לביצוע העבירה. משפחתו של הנאשם הציבה לו גבול ברור עקב הסתבכותו בתיק זה, והוא גילה יציבות תעסוקתית, ובכך יש גורמי שיקום. מטעמים אלו המליץ שירות המבחן להסתפק בהטלת של"צ, לצד צו מבחן, או לכל היותר להשית עליו עונש מאסר לתקופה קצרה לריצוי בעבודות שירות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה עוה"ד ליאור אחרק, הפנתה לערכים המוגנים בעבירת החזקת נשק, בהיותן עבירות שהפוטנציאל הפגיעה בעטיין גבוה, ומכאן הצורך בענישה חמורה לשם מאבק בתופעה. אשר למתחם העונש נטען כי זה חל מ- 18 חודשים ועד 36 חודשים, זאת הגם שהעבירה בוצעה לפני כניסתה לתוקף של הוראת השעה המחמירה בחוק העונשין (אליה אתייחס בהמשך), אך ברוח הפסיקה העדכנית של בית המשפט העליון, והתיקון לחוק המלמדים על הצורך בהחמרת הענישה.
6. ובנוגע לגזירת העונש טענה ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא נטל אחריות מלאה על מעשיו, ולא עבר הליך טיפולי כלשהו, ולפיכך ביקשה לגזור עליו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. בתמיכה לעתירתה הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה, ולהנחיית פרקליט המדינה 9.16 - מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני חבלה, מיום 13.2.2022.
7. ב"כ הנאשם עוה"ד חי אוזן, התייחס לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי הן ברף נמוך באופן יחסי. ראשית, משום שהנשק הוסלק בתוך תיק שנשמר במקרר בחצר הבית, ולכן הוא לא היה בהישג יד, ולא הוחזקו תחמושת ומחסנית. שנית, משום שהאקדח לא שייך לנאשם, והוא החזיקו עבור אחר, ולכן יש להבחין בין עניינו של הנאשם לפסיקה שהגישה המאשימה, שהיא חמורה יותר בנסיבותיה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה אחרת, וטען כי מתחם הענישה נע החל מ- 8 חודשי מאסר ועד 18 חודשים.
8. הסניגור הפנה בטיעוניו לנסיבותיו האישיות של הנאשם בהיותו צעיר, נעדר עבר פלילי, שהודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. עוד נטען כי העבירה בוצעה לפני כשנתיים, ומאז האירוע לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים. הנאשם היה עצרו כחודשיים במעצר ממש, ובהמשך בתנאי מעצר בית מלא, תסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו חיובי, הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית המוקיעה את מעשיו ושאפיותיו נורמטיביות. אשר לעונש נטען כי יש לגזור את דינו של הנאשם בהתאם לפסיקה שלפני כניסתה לתוקף של הוראת השעה בעניין החמרת הענישה בעבירות נשק, ולתת משקל להמלצתו השיקומית של שירות המבחן. משכך נטען קיימים סיכויי שיקום בעניינו של הנאשם המצדיקים חריגה לקולה ממתחם הענישה, כך שיושת עליו עונש מאסר בעבודות שירות.
9. הנאשם בדברו האחרון לעונש חזר והודה במעשיו, הסביר שהוא עשה טעות בכך שהחזיק את האקדח עבור אחר, בהיותו נשק לא חוקי, אמר כי מעולם הוא לא החזיק נשק, וביקש את רחמי בית המשפט לריצוי עונש בעבודות שירות, סיפר שהתחתן והוא אב לתינוקת בת שישה חודשים.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם בעבירה של החזקת נשק

10. עבירות הנשק, ובכללן החזקת הנשק שלא כדין, פגועות במכלול ערכים חברתיים שמהותם היא שמירה על חיי אדם, שלמות הגוף והנפש, והסדר הציבורי. פגיעתן החמורה של עבירות הכוללות שימוש בנשק משתקפת כמעט מדי יום בשגרה בלתי נסבלת, ותוצאותיהן הקשות מתבטאות בערעור תחושת הביטחון האישית, בפציעות ובאובדן חיי אדם, לא פעם כשהקורבנות הם אנשים תמימים, או בשל ויכוח על עניין של מה בכך, לצד מקרים

בהם הרקע למעשים הוא פלילי, כמו גם אירועי טרור חמורים. למרבה הצער, בשנים האחרונות הפכו העבירות מתחום הנשק לכדי "מכת מדינה" ממש, ובאזורנו הוכרה זה שנים מכבר התופעה כ"מכת אזור". עמד על כך כב' השופט י' אלרון בע"פ 4439/19 **מדינת ישראל נ' סובח ואח'** (5.11.2019), בדבריו היפים לענייננו:

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו"הגורם בלעדיו איין" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושווד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. [...] על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. [...] ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הרתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

11. בעטיו של פוטנציאל הסיכון הגבוה הכרוך בעבירות אלו, קבע המחוקק ענישה מחמירה בגין החזקת נשק, העונש המקסימלי לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, הוא 7 שנות מאסר. זאת ועוד, בתיקון 140 לחוק העונשין, שנכנס לתוקף ביום 8.12.2021 ולא חל בענייננו, נקבע בסעיף 144(ז) לחוק העונשין, בהוראת שעה למשך 3 שנים, **עונש מינימום** לעבירות הנשק, שלא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא מטעמים מיוחדים (להלן: "הוראת השעה") (ע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' אבו עבסה** (23.1.2022)).

12. בית המשפט העליון קבע בפסיקתו העקבית שיש לעקור מן השורש את התופעה הפסולה של ביצוע עבירות נשק, על כל דרגות חומרתן, ומכאן מתחייבת ענישה חמורה ובלתי מתפשרת, כדי להעביר מסר מרתיע ונחרץ מפני ביצוען (ע"פ 3332/22 **קוואסמי ואח' נ' מדינת ישראל** (1.12.2022); (22.5.2022); ע"פ 1745/20 **עקל נ' מדינת ישראל** (11.2.2021); ע"פ 2422/14 **ח'דר נ' מדינת ישראל** (21.12.2014); ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.2014)).

13. ובענייננו, הנאשם הורשע בהחזקת אקדח בחצר ביתו, עבור אחר, ביום 7.2.2021 - בטרם נכנסה הוראת השעה לתוקף. ואולם פסיקת בית המשפט קבעה שיש לבחון את גזירת העונש, ברוח תיקון הענישה המחמיר.

"תיקון זה אינו חל מטבע הדברים במקרה דנן, ואין בו כדי להשפיע על תוצאת הערעור - אלא שחקיקתו מדגישה לפנינו פעם נוספת את שידענו זה מכבר, הוא הצורך לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי מי שמסכנים את שלום הציבור וביטחונו בהפרת האיסורים הנוגעים לנשק וסחר בו [...]" (ע"פ 8869/21 **מדינת ישראל נ' קואסמה** (13.3.2022)).

14. להלן אפנה לענישה בגין החזקת אקדח, במקרים שלפני כניסתה לתוקף של הוראת השעה, וממנה ניתן

להקיש למתחם העונש ההולם בעניינו:

א. ברע"פ 2919/22 **שעבאן נ' מדינת ישראל** (1.8.2022), התקבל ערעור המדינה על זיכוי של המבקש מהחזקת אקדח שהשליך עם הגעת שוטרים למתחם ביתו, מפאת טענות לאי חוקיות החיפוש ולפסילת האקדח כראיה. בהמשך לכך קבע בית משפט השלום ברמלה, מתחם עונש שנע בין 12 ל- 36 חודשים, וגזר על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש הנאשם על חומרת העונש התקבל, ועונשו הופחת ל- 15 חודשי מאסר בפועל, חרף עברו הפלילי הכבד, וזאת בשל נסיבותיו האישיות הקשות, ובהתחשב בהתנהלות השוטרים באירוע. בקשת רשות ערעור שהגיש המבקש נדחתה.

ב. ברע"פ 5613/20 **אלהוזייל נ' מדינת ישראל** (25.8.2020), הנאשם החזיק בביתו אקדח עם 20 כדורים. נקבע מתחם שנע בין 11 ל- 33 חודשים, ולאור תסקיר חיובי שהמליץ על ענישה בעבודות שירות, ועבר פלילי ישן, הושתו על הנאשם 12 חודשים מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

ג. בע"פ 545/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (3.5.2021) (פסיקה שהגישה ההגנה), הורשע הנאשם לפי הודאתו בהחזקת אקדח (שהיה תקול) לזמן קצר, טעון במחסנית ריקה, ו- 50 כדורים שהוחזקו על גופו, נקבע מתחם שנע בין 10 ל- 24 חודשים. בהתחשב בהעדר הרשעות, ותסקיר חיובי ונגזרו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. הערעור שהגיש נדחה, ונקבע כי העונש שנגזר הוא על הצד המקל.

ד. ברע"פ 8730/18 **מרשה נ' מדינת ישראל** (24.1.2019) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון נאשם שהורשע בכך שהחזיק בביתו אקדח עם מחסנית ו- 14 כדורים, לעונש מאסר למשך 8 חודשים, לאחר שהתקבל ערעור המדינה על קולת העונש, ונקבע מתחם שנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור שהגישה הנאשם, נדחתה.

ה. בע"פ 9373/10 **ותד נ' מדינת ישראל** (14.9.2011), החזיק המערער בביתו, מתחת למזרן המיטה, אקדח ומחסנית וכדורים, וכן 63 כדורים נוספים בחצר הבית. ובית המשפט העליון הקל בעונשו והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל.

15. עוד נתתי דעתי לפסיקה רלוונטית של בתי משפט השלום אליהם הפנה ב"כ הנאשם: (ת"פ (רמלה) 30769-12-19 **מדינת ישראל נ' אלאסיל** (21.3.2021) - הורשע בהחזקת אקדח ומחסנית עם 12 כדורים בביתו. נקבע מתחם שנע בין 8 ל- 18 חודשים, ונגזר עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, לנאשם נשוי ואב ל- 5 ילדים, נעדר עבר פלילי; ת"פ (חדרה) 10171-06-22 **מדינת ישראל נ' עמאש** (6.12.2022) בגין החזקת תת מקלע מאולתר בביתו - נקבע מתחם בין 12 ל- 30 חודשים ונגזר על נאשם נעדר עבר פלילי - 17 חודשי מאסר; ת"פ (ירושלים) 2144-04-21 **מדינת ישראל נ' חסן** (12.6.2022) בגין החזקת אקדח שהוסב מאקדח הזנקה, בביתו - נקבע מתחם שנע בין 12 ועד 30 חודשים, ונגזר על הנאשם צעיר נעדר עבר בעל תסקיר חיובי - 12 חודשי מאסר בפועל.

16. עיינתי בפסיקה נוספת שהוגשה ע"י המאשימה, אך לא מצאתי אותה רלוונטית דיה בשים לב שהיא מתייחסת

להחזקת אקדח בנסיבות חמורות מעניינו: בע"פ 3288/14 **מדינת ישראל נ' קריספיל** (24.8.2014) - הורשע נאשם בכך שיצא מביתו כשהוא אוחז שקית עם אקדח גנוב טעון ולידו משתיק קול, ונדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל; בת"פ (מחוזי ב"ש) 55185-02-20 **מדינת ישראל נ' לאנבארי** (30.1.2022) הורשע נאשם שהחזיק ברכב אקדח טעון במחסנית עם 12 כדורים, ונדון ל- 20 חודשי מאסר בפועל.

17. ומן הכלל אל הפרט, כאמור הנאשם החזיק באקדח שהוטמן במקרר גלילות בחצר הבית, והוחזק עבור אחר, ללא מחסנית או תחמושת. לפיכך מדובר בנסיבות מקלות באופן יחסי בשונה ממצב בו הנאשם החזיק נשק ששייך לו, במקום נגיש, כשהוא טעון או עם תחמושת. לכן, אף שיתכנו מקרים בהם נכון יהיה לקבוע מתחם ענישה חמור יותר בגין החזקת אקדח - כל מקרה לנסיבותיו, ובעניינו אני קובעת **שמתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשים.**

קביעת העונש בתוך המתחם

18. לזכותו של הנאשם אזקוף את נסיבותיו לקולה, בהיותו צעיר בן 22, נעדר עבר פלילי, נשוי ואב לתינוקת, אשר התמודד עם נסיבות חיים מורכבות בילדותו, כעולה מתסקיר שירות המבחן.

19. הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות וביטא בושה, כשלון אישי וחרטה על מעשיו, כשלכך תרמה גובת משפחתו שהוקיעה את מעשיו, ולדעת שירות המבחן הציבה עבורו גבול ברור. לפיכך, והיות שהנאשם מבטא שאיפות נורמטיביות, שירות המבחן עמד על סיכויי שיקום במצבו והמליץ על ענישה של מאסר בעבודות שירות.

20. הנאשם שהה במעצר כמעט חודשיים, וכששוחרר שהה במעצר בית, וניתן להעריך כי ההליך הפלילי, ומעצרו הממושך, נתנו בו את אותותיהם המרתיעים מפני ביצוע עבירות דומות. מאז ביצוע העבירה חלפו שנתיים, והנאשם לא הסתבך בעבירות נוספות.

21. מכל הטעמים הללו, הגעתי למסקנה כי נכון לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם.

נוכח כל האמור לעיל, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים (בקיצוץ ימי מעצרו, בהתאם לרישומי שב"ס).
- הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר "הדרים" ביום 1.3.2023 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין.
- ב. מאסר מותנה למשך 8 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג פשע למשך 3 שנים, מיום שחרורו ממאסר.
- ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת נשק מסוג עוון, או כל עבירת אלימות, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ד. הנאשם ישלם קנס בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.4.2023 (ככל שקיים פיקדון בתיק או בתיק אחר קשור אליו, בהסכמת הנאשם, מורה על קיזוזו לטובת תשלום הקנס, ויתרת הפיקדון תועבר לנאשם או למיזופה כוחו לאחר התייצבותו לריצוי המאסר, כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול).

הערבויות והתנאים המגבילים החלים על הנאשם, יעמדו בתוקפן עד להתייצבותו לריצוי עונשו.

ניתן צו כללי להשמדת המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט טבת תשפ"ג, 12 ינואר 2023, ב"כ המאשימה עוה"ד אורעד שלוו, הנאשם וב"כ עו"ד חי אוזן.